

Jeg forstaaer overhovedet ikke, at man fra Venstres Side kan give nogen anden Tanke sin Tilslutning. Vi fra vor Side vil sætte al Kraft ind paa at faa dette ændret, saa alle faar Valgret, naar de hører til Folkekirken.

Jeg tror ikke, at man ved de Bestemmelser, som findes her i Lovforslaget, sikrer sig, at der altid findes Suppleanter, men det hører jo til de Smaa Ting, man let kan faa ændret.

Hvad angaar Slutningen af § 14, Bestemmelsen om, at de valgte Menighedsraadsmedlemmer kan blive indsat paa en højtidelig Maade i Kirken, maa jeg sige, at jeg er en afgjort Modstander af sligt; det er den sønderjydske daarlige Ordning, man her tager til Forbillede. Jeg forstaaer i øvrigt ikke, at Sønderjyderne ønsker at opretholde noget saadant. Det er dog virkelig at gøre for meget ud af disse kirkelige Sogneraad, som Menighedsraadene skulde være. Her har jeg da den højtærede Undervisningsminister som min afgjorte Meningsfælle, idet han i sin Tid, da han fremsatte Forslag om Menighedsraad, udtalte, at naar man brugte Ordet: Menighedsraad, laa det i Virkeligheden for højt, idet det kun var et Slags kirkeligt Sogneraad. Jeg har da ogsaa den højtærede Undervisningsministers Tilslutning — derom tvivler jeg ikke —, naar jeg siger, at man bør lade denne højtidelige Indsættelse i Kirken falde bort. § 19, som gør Menighedsraadet til Enebestyrelse for selvejende Kirker, maa jeg meget beklage; at man her lader det kommunale Medlem falde ud, anser jeg for overordentlig uheldigt. Den højtærede Kirkeminister udtalte, at det havde vist sig gennem Aarene, at der ikke havde været nogen Vanskelighed, og derfor var der ingen Grund til at opretholde dette kommunale Medlem i Kirkernes Bestyrelse. Jeg maa tilstaa, jeg synes, det netop taler for at opretholde dette Medlem, thi det, at der ikke har været nogen Vanskeligheder mellem Menighedsraadene og Kommunalbestyrelsen, turde dog komme netop deraf, at man har haft det kommunale Medlem i Kirkernes Bestyrelse. Jeg er afgjort enig i, at Lærerne bør stilles fuldkommen frit overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt de vil være Kirkesangere eller ej; det er et Forslag, som vi fra vor Side har stillet ved tidligere Lejligheder. §§ 21 og 22, som i Virkeligheden giver Menighedsraadene en langt større Beføjelse, end de tidligere har haft, maa jeg nære den allerstørste Betænkelighed ved. I øvrigt kommer jeg til at omtale dette Forhold, naar vi kommer til Behand-

lingen af Præstelønningsloven, og jeg skal da komme nærmere ind derpaa. Slutningen af § 27, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg omtalte i Gaar, anser jeg ogsaa for højt uheldig, idet dette Forslag gaar ud paa netop at give Menighedsraadene aandelige Opgaver, som oprindeligt ikke var tiltænkt dem. Det er atter den sønderjydske Ordning eller, lad mig hellere sige, den prussiske Ordning, man her tager til Forbillede. At Menighedsraadet skal gøres til Vogter over det moralske og religiøse Liv i Sognet, ligesom Provstisynoderne derved skulde være Vogtere over det moralske og religiøse Liv i Provstierne, anser jeg for overordentlig uheldigt. § 32, hvor der udtales, at Menighedsraadet deltager i Valget af Provstiuvalgets læge Medlemmer, vil jeg komme til at udtale mig nærmere om under Behandlingen af Præstelønningsloven, idet jeg paa det bestemteste maa modsætte mig de dér foreslaaede Provstiuvalg. I § 34 er der Tale om Menighedsraadens Medvirken ved Besættelse af Præsteembeder. Her maa jeg beklage, at man ikke har taget den sønderjydske Ordning til Udgangspunkt; jeg tror, at det direkte Præstevalg afgjort er at foretrække for Indstilling gennem Menighedsraadene, og jeg tror, at man godt kunde være kommet ud over de Ulemper, som har vist sig ved Ordningen i Sønderjylland. Den Ordning, vi har nu, at Menighedsraad, der maaske er valgt for flere Aar tilbage, indstiller Præsterne, er meget uheldig, idet Menighedsraadet ofte slet ikke svarer til Stemningen ude i Sognet. Jeg ved i alt Fald, at der ofte indgaar Adresser om, at man vil udnævne en anden Præst end den, der er indstillet af Menighedsraadet som Nr. 1, fordi Menighedsraadet ikke svarer til Stemningen i Sognet. Hvis man ikke tør gaa til det direkte Præstevalg, hvad jeg afgjort vilde foretrække, maa jeg i alt Fald henstille, at man, hver Gang et Præsteembede bliver ledigt, foretager Valg af et Valgnævn, som tiltræder Menighedsraadet og er medbestemmende ved Indstillingen til Præsteembedet. Det er et Forslag, som jo ikke er ukendt, idet den højtærede Undervisningsminister i sin Tid stillede netop et Forslag om et saadant Valgnævn paa samme Størrelse som Menighedsraadet, der skulde tiltræde, naar et Embede var ledigt og der skulde ske Indstilling til Præsteembedet. Jeg kunde ønske, at det Valgnævn, som blev valgt, var større end Menighedsraadet, idet jeg mener, at det netop er Stemningen i Sognet i Øjeblikket, der bør være afgørende med Hensyn til Præsteindstillingen. Med Hensyn til